

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Martyrs

جانبازان

ع. شفق
۰۹ اپریل ۲۰۲۱

ققنوس سرخ!

به یاد ستاره سرخ و همیشه فروزان جنبش کمونیستی ایران، رفیق کبیر مسعود احمدزاده!

در ۱۱ اسفند [حوت] سال ۱۳۵۰، با اعدام ۶ تن از پیشتازان جنبش کمونیستی ایران توسط رژیم وابسته به امپریالیسم شاه، قلب پر تپش ستاره فروزان جنبش کمونیستی ایران، چریک فدائی خلق، رفیق کبیر مسعود احمد زاده، از حرکت باز ایستاد. او تنوریسین سازمان پر افتخار چریکهای فدائی خلق ایران و یکی از بنیانگذاران این سازمان بود. در کنار وی، رفیق عباس مفتاحی، دیگر رفیق بنیانگذار سازمان به همراه ۴ چریک فدائی خلق به نامهای مجید احمدزاده، اسدالله مفتاحی، حمید توکلی، غلام رضا گلوی با قلبی آکنده از عشق به طبقه کارگر و توده های محروم در حالی که در میان بهت و هراس دشمن، با فریادهای "من چریک فدائی خلقم، جان چون من هزاران فدای خلق!"، حکومت ابلیس را به سخره گرفته بودند، به خاک افتادند.

در سالگرد جاودانه شدن رفیق مسعود احمدزاده و یارانش، یاد رفیق مسعود احمدزاده را گرامی می داریم؛ فدائی کمونیست، انقلابی قاطع و مبارز آگاه و وارسته ای که درد کارگران و رنجبران را با تمام وجود درک کرد و با اندیشه و ایمانش، نهال تنوری انقلاب رهائی بخش مردم ایران را در شوره زار خونین سرزمین ما کاشت، و با عملش، از خون خود، چشمه ای برای بارور کردن آن نهال آفرید و سرانجام نیز در پیشاپیش صف، بی هیچ دریغی جان شایسته اش را وثیقه رشد و شکوفائی آن نهال در خدمت به پیروزی انقلاب توده ها نمود. یاد این نابغه کم نظیر جنبش کمونیستی ایران، از بنیانگذاران کبیر سازمان عشق و امید توده ها، چریکهای فدائی خلق ایران را در سالگرد آخرین نبرد حماسی و سرفرازانه اش در میدان تیر گرامی می داریم؛ و گرامی می داریم خاطره این فرزند شایسته زحمتکشان، بر پا کننده طوفانها را؛ و پاس می داریم میراث گرانبهای اندیشه اش را که پژواک آن در نبردهای حماسی صدها زن و مرد چریک فدائی خلق لرزه به تن استثمارگران انداخت؛ پاس می داریم احترام و عشق عمیق توده های قیام کننده به او و یارانش را که با فریادهای "فدائی، فدائی، تو افتخار مائی"، دژخیم زمان، جلا د زمان را با خفت و خواری از تخت پادشاهی بر زمین کشانند، پاس می داریم آتش جان افروز پیامش را که تأنید و حقانیتش را در به اصطلاح "بهار آزادی" نچندان پایدار میهنمان، از نبردهای دلیرانه خلق گرد و ترکمن و عرب و بلوچ گرفت و تنوری انقلابی او را یک بار دیگر به درفش آزادی خواهی مردمان سرزمین مان بدل نمود.

ما از ایمان او به پیروزی راه الهام می گیریم و هستی مان از آتش فولاد گداخته اندیشه او گرم و سرخ و نیرومند تر می شود که معتقد بود توده ها سازندگان تاریخند! و چنین است که پژواک این اندیشه های پاک در طغیان کارگران و زحمتکشان، از هپکو و هفت تپه گرفته تا اهواز و تهران، با فریاد های "کارگر می میرد، ذلت نمی پذیرد" شعله می کشند و زندگی می یابند؛ و پیام ققنوس وار زنده باد "قهر انقلابی" در اندیشه مسعود، در رب ربه طبل نبرد توده ها و چکاوک شمشیرها و هلهله خوفناک توده گرسنه و گورخواب و زباله گرد و همه استنمارشدگان به پا خاسته میهنمان هر بار از خاکستر خود زاده می شود؛ توده شریفی که از کردستان گرفته تا حلبی آباد های تهران و کرج و از بهبهان و کازرون و بلوچستان گرفته تا سراوان هر روز فریاد می زنند: ای جلال فرومایه "بجنگ تا بجنگیم" و "وای به روزی که مسلح شویم". ما از این پژواک پیام هستی، شوق به خیزش و امید می گیریم و می خوانیم:

ققنوس سرخ!

در بیغوله های میهنم

آنک که خون

از پنجه های پست دژخیم فواره می کشد،

وقتی سیاهچال

فرجام هر گونه شور و زندگی ست

بانگ نبرد و چکاوک شمشیر و "قهر" تو

مشحون ز زندگی ست!

مرگ ستمگران،

آغاز زندگی ست!

آنک که این فلات

روزی هزار بار

در چرخ دنده های "فولاد" پر غرور

در رنج خفته در ساقه های "نیشکر"

یا دفن حسرت نان در "تابوت" کارگر

می میرد و بیدار می شود

بانگ نبرد و چکاوک شمشیر و "قهر" تو

مشحون ز زندگی ست!

مرگ ستمگران،

آغاز زندگی ست!

در هر کجا

از سیستان خشک و تشنه لب گرفته

تا بهبهان پر ز شور

کُردستان پر از سُلّاله، اسطوره غرور
در چارسوی ایرانِ این توده صبور
از ظلم جلاد،

بر ویرانه های بیداد
ققنوس فسانه های سرخ
با یاد تو پدیدار می شود
شمشیر قهر توده ها
با کینه مقدس تو
می رقصد و با قهقهه
بر جان خصم آوار می شود!

مسعود توده ها!
ققنوس سرخ کارگر!
خشم ستمکش و امید رنجبر!
نام تو زنده است
اندیشه ات سترگ
مرگت فسانه است
یادت پر از امید
نامت پر از سرود و ترانه باد!
در رزم با ستم
بانگ نبرد و چکاوک شمشیر و "قهر" تو
مشحون ز زندگی ست!
مرگ ستمگران،
آغاز زندگی ست!

به نقل از: پیام فدائی ، ارگان چریکهای فدائی خلق ایران
شماره ۲۶۰ ، اسفند ماه [حوت] ۱۳۹۹